

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 188/25
8.5.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија: Марка Јоцића, председника већа, Виолете Јовановић, Растка Поповића, Данка Лаушевића и Људмиле Миљковић, чланова већа, уз учешће вишег саветника Слађана Лазића и записничара Маје Ивановић, у кривичном поступку против **окривљеног АА и др**, због кривичног дела тешко убиство из члана 114 став 1 тачка 2 и 11 КЗ и др, одлучујући о жалбама браниоца окривљеног АА, адвоката Петра Луковића и браниоца окривљеног ББ, адвоката Душка Пуђе, изјављеним против пресуде Вишег суда у Смедереву К.бр.10/24 од 12.12.2024. године, у седници већа одржаној дана 08.05.2025. године, у присуству јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду Бојане Ђорђевић и браниоца окривљеног ББ, адвоката Душка Пуђе, а у одсуству окривљеног ББ, који је уредно обавештен у смислу одредбе члана 447 став 4 ЗКП-а, дана 13.05.2025.године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване жалбе браниоца окривљеног АА, адвоката Петра Луковића и браниоца окривљеног ББ, адвоката Душка Пуђе, изјављене против пресуде Вишег суда у Смедереву К.бр.10/24 од 12.12.2024. године, па се наведена пресуда, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Смедереву К.бр.10/24 од 12.12.2024. године, окривљени АА и окривљени ББ, са личним подацима као у изреци побијане пресуде, оглашени су кривим и то: **окривљени АА**, због извршења кривичног дела тешко убиство из члана 114 став 1 тачка 2 и 11 КЗ, за које му је првостепени суд утврдио казну затвора у трајању од 20 (двадесет) година, због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези става 1, 2 и 3 КЗ-а, за које му је првостепени суд утврдио казну затвора у трајању од 10 (десет) година, због кривичног дела отмица из члана 134 став 2 у вези става 1 КЗ, за које му је првостепени суд утврдио казну затвора у трајању од 10 (десет) година и због кривичног дела неовлашћено коришћење туђег возила из члана 213 став 1 КЗ, за које

му је утврђена казна затвора у трајању од 3 (три) године, па га је суд применом члана 60 став 2 тачка 2 КЗ-а у вези члана 44а став 2 КЗ-а у вези става 1 КЗ, **осудио на јединствену казну затвора у трајању од 20 (двадесет) година**, у коју казну му се има урачунати време проведено у притвору почев од 06.05.2023. године, па надаље, до дана ступања на издржавање казне затвора; **окривљени ББ**, због извршења кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези става 1, 2 и 3 КЗ-а, за које му је првостепени суд утврдио казну затвора у трајању од 12 (дванаест) година, и због кривичног дела тешко дело против опште сигурности из члана 288 став 2 у вези члана 278 став 1 КЗ, за које му је утврдио казну затвора у трајању од 10 (десет) година, па га је суд применом члана 60 став 2 тачка 2 КЗ-а **осудио на јединствену казну затвора у трајању од 20 (двадесет) година**, у коју казну му се има урачунати време проведено у притвору почев од 11.05.2023. године, па надаље, до ступања на издржавање казне затвора.

Истом пресудом, применом члана 87 став 1 у вези са чланом 79 став 1 тачка 7 КЗ и члана 348 став 6 КЗ, према окривљеном АА, изриче се мера безбедности одузимања предмета и то оружја, муниције и експлозивних средстава наведених у изреци пресуде, по потврди о привремено одузетим предметима од 05.05.2023. године.

Применом члана 87 став 1 у вези члана 79 став 1 тачка 7 КЗ и члана 348 став 6 КЗ, према окривљеном ББ изриче се мера безбедности одузимања предмета и то: оружја, муниције и експлозивних средстава наведених у изреци пресуде, по потврдама о привремено одузетим предметима од 05.05.2023. године и од 09.05.2023. године.

Оштећени – ВВ из ..., ГГ из ..., ДД из ..., мал. ЂЂ из ..., ЕЕ из ..., ЖЖ из ..., ЗЗ из ..., ИИ из ..., ЈЈ из ..., КК и ЛЛ из ... (законски заступници сада пок. ЉЉ), ММ из ..., НН и ЊЊ из ... (законски заступници сада пок. ОО), ПП и РР из ... (законски заступници сада пок. СС), ТТ и ЋЋ, обоје из ... (законски заступници сада пок. УУ и ФФ), ХХ и ЦЦ из ... (законски заступници сада пок. ЧЧ), ЏЏ из ..., ШШ из ..., ААА из ..., ААБ и ААВ из ... (законски наследници сада пок. ААГ), ААД и ААЂ из ... (законски заступници сада пок. ААЕ), ААЖ и ААЗ из ... (законски заступници сада пок. ААИ), ААЈ из ..., ААК из ..., мал. ААЛ из ..., ААЉ из ..., ААМ из ..., ААН из ..., ААЊ из ..., ААО из ..., ААП из ..., ААР из ..., се за остваривање имовинско-правног захтева, сходно члану 258 став 4 ЗКП, упућују на парницу.

Трошкови кривичног поступка и паушала падају на терет окривљених АА и ББ, с тим што ће суд о врсти и висини истих одлучити посебним решењем.

Против наведене пресуде жалбе су благовремено изјавили:

-бранилац окривљеног АА, адвокат Петар Луковић, из свих законом дозвољених основа, предвиђених чланом 437 Законика о кривичном поступку, са предлогом да Апелациони суд у Београду првостепену пресуду укине и врати на поновно суђење или исту преиначи и сам донесе одлуку, по закону,

-бранилац окривљеног ББ, адвокат Душко Пуђа, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног

чињеничног стања, одлуке о кривичним санкцијама, са предлогом да другостепено веће усвоји жалбу, преиначи побијану пресуду, тако што ће окривљеног ББ ослободити од оптужбе за извршење оба кривичног дела у стицају за која је оптужен оптужницом Вишег јавног тужилаштва у Смедереву Кт.бр.28/23 од 18.10.2023. године и одредити да трошкови поступка падају на терет буџетских средстава, односно да побијану пресуду укине и предмет врати на поновно суђење, уз налог за отклањање недостатака на које се жалбом указује. Предложио је да се закаже и одржи претрес о којем би сагласно члану 447 став 2 ЗКП, односно 449 став 2 ЗКП-а, били обавештени и позвани другоокривљени ББ и он, као бранилац.

Одговоре на жалбе браниоца окривљеног АА, адвоката Петра Луковића и браниоца окривљеног ББ, адвоката Душка Пуђе, изјавило је Више јавно тужилаштво у Смедереву, те је предложило да се изјављене жалбе одбију као неосноване и првостепена пресуда Вишег суда у Смедереву К.бр.10/24 од 12.12.2024. године, потврди.

У поднеску Ктж.бр.202/25 од 06.03.2025. године, јавни тужилац Апелационог јавног тужилаштва у Београду предложио је Апелационом суду у Београду да одбије као неосноване жалбе браниоца окривљеног АА, адвоката Петра Луковића и браниоца окривљеног ББ, адвоката Душка Пуђе, те потврди пресуду Вишег суда у Смедереву К.бр.10/24 од 12.12.2024. године.

Апелациони суд у Београду одржао је седницу већа, дана 08.05.2025. године, у присуству јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду Бојане Ђорђевић и браниоца окривљеног ББ, адвоката Душка Пуђе, а у одсуству окривљеног ББ, који је уредно обавештен у смислу одредбе члана 447 став 4 ЗКП-а, на којој је размотрио списе заједно са побијаном пресудом, коју је испитао у оквиру основа, дела и правца побијања истакнутих у жалбама, у складу са одредбом члана 451 став 1 ЗКП, па је, након оцене жалбених навода и предлога, навода из одговора на жалбу, те предлога из поднеска Апелационог јавног тужилаштва у Београду, донео одлуку као у изреци пресуде.

Бранилац окривљеног АА, адв.Петар Луковић побија првостепену пресуду из свих законских разлога, али из садржине жалбе проилази да се пресуда побија само у делу одлуке о казни. По ставу жалбе првостепени суд није узео у обзир све околности приликом одмеравања казне предвиђене чланом 54 КЗ, није дао одговор на питање да ли су постојале негативне последице конзумирања деривата мушког хормона тестостерона – стероида и тренболон ацетата. Утврђујући околности од значаја за одмеравање казне, суд је пропустио да утврди чињенице у погледу ранијег живота, породичних прилика и нарочито однос окривљеног према извршеним делима, нити се у разлозима осврће на однос окривљеног према жртвама, нити у пресуди помиње вишеструко изјављивање саучешћа породицама настрадалих и изражено кајање, при чему је у жалби цитирао одредбу члана 56 став 3 КЗ. Указано је и на исказ окривљеног који је, према ставу жалбе, у потпуности аутентичан, без намере умањења сопствене одговорности, те спремност окривљеног да прихвати сваку казну.

Жалбени наводи којима се указује на евентуални утицај деривата мушког

хормона, су према правилном утврђењу првостепеног суда оповргнути имунохемијском анализом из које произлази да је код окривљеног АА тестостерон у време анализе био у границама нормале, те исказом судског вештака Марије Панић, лекара специјалисте психијатрије и судске психијатрије, која је остала при налазу и мишљењу Комисије вештака Специјалне затворске болнице број 513-137-04 од 13.06.2023. године, и објаснила да у конкретном случају нису постојали објективни показатељи, а ни сам окривљени није изјавио да је под утицајем супстанци. Стога је, по ставу овог суда, правилно прихваћен закључак Комисије вештака да су способности памћења, односно когнитивне психичке функције окривљеног биле очуване током критичног догађаја, те да је приликом извршња кривичних дела окривљени био способан да расуђује, одлучује и схвата значај свога дела и управља својим поступцима.

Жалбене наводе браниоца окривљеног, да првостепени суд није уопште ценио однос окривљеног АА према учињеном делу, односно према жртвама, његов ранији живот и породичне околности, нити искрено кајање, Апелациони суд у Београду оцењује као неосноване. Чињеница је да су у разлозима пресуде од олакшавајућих околности цењене младост окривљеног, који је у време извршења кривичног дела имао двадесет година, да је реч о особи чија је личност у развоју и који није раније осуђиван. Међутим, одређујући врсту и казну суд је имао у виду имао и друге околности, како се то наводи на страни 185, други пасус, које утичу на то да казна буде правилно одабрана, па и поред тога што нису децидно побројане, у конкретној ситуацији то је без утицаја на правилност и законитост одлуке у погледу одмеравања казне, па самим тим и пресуде у делу одлуке о казни окривљеном АА.

Првостепени суд је правилно из исказа испитаних сведока утврдио да нико током критичних догађаја није на било који начин провоцирао окривљеног, да са окривљеним нису ни комуницирали, да су сведоци били сагласни да је окривљени оштећенима рекао да легну, а затим пуцао у њих рафалном паљбом, да је сада пок. ОО молио окривљеног да више не пуца, али је и поред тога окривљени АА пришао жртвама које је већ погодио и које су јаукале од болова и дозивале помоћ и поново из близине испалио пројектиле у њих док су лежали на земљи. Из налаза и мишљења судског вештака Марије Панић лекара специјалисте психијатрије и судске психологије, првостепени суд је утврдио да је осећај кривице, одговорности и савести код окривљеног АА редукован у односу на већину његових вршњака, док се из балистичког вештачења утврђује да је окривљени прилазио жртвама на удаљености од метар до метар и по, и пуцао у њих. Следом свега реченог и према ставу овог суда, неосновано се жалбом указује да првостепени суд није ценио однос окривљеног према жртвама и извршеним делима.

Имајући виду чињеницу да је отац окривљеног ББ, саокривљени у овом кривичном поступку, да је извршен и увид у снимак из куће породице ..., да су током поступка испитани у својству сведока лица из родбине, као и најближи пријатељи окривљеног, по оцени овог суда, првостепени суд је довољној мери у доказном поступку изводио доказе у циљу утврђивања породичних прилика, па је насупрот ставу жалбе, првостепени суд одбијајући предлог да се у својству сведока испита ААС, правилно закључио да би исказ овог сведока био сувишан.

Будући да је окривљени АА оптужницом оптужен за извршење кривичног дела отмица из члана 134 КЗ у односу на оштећене ЈЈ и оштећену ЖЖ, не и за евентуални покушај отмице у односу на друга лица, то су наводи жалбе браниоца окривљеног АА да је суд погрешно поклатио веру исказу сведока-оштећене ЖЖ, у делу у којем је навела да је окривљеног одвратила од исказане намере да приликом проласка кроз неко село отме једног од младића који су тудa пролазили, и по оцени овога суда без утицаја на правилност утврђеног чињеничног стања у побијаној пресуди.

По оцени овога суда првостепени суд је у побијаној пресуди најпре правилно утврдио све околности прописане одредбом члана 54 КЗ у односу на олакшавајуће околности, а затим је правилно од отежавајућих околности ценио да је окривљени АА приликом предузимања радњи извршења кривичних дела, у кратком временском периоду и у континуитету, испољио нарочиту упорност, истрајност, бруталност али и одсуство емпатије према оштећенима, јер их је оставио без помоћи и отишао потпуно мирно са лица места, испољивши при том висок степен криминалне воље, па му је суд даље ценећи степен кривице и јачину повреде заштићеног добра, најпре утврдио појединачне казне затвора и то: због извршења кривичног дела тешко убиство из члана 114 став 1 тачка 2 и 11 КЗ казну затвора у трајању од 20 (двадесет) година, због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези става 1, 2 и 3 КЗ-а казну затвора у трајању од 10 (десет) година, због кривичног дела отмица из члана 134 став 2 у вези става 1 КЗ казну затвора у трајању од 10 (десет) година и због кривичног дела неовлашћено коришћење туђег возила из члана 213 став 1 КЗ казну затвора у трајању од 3 (три) године, па га је даљом применом члана 60 став 2 тачка 2 КЗ у вези члана 44а став 2 КЗ у вези става 1 КЗ осудио на јединствену казну затвора у трајању од 20 (двадесет) година, у коју се има урачунати време проведено у притвору почев од 06.05.2023. године, па надаље.

Првостепени суд је приликом одмеравања јединствене казне затвора окр.АА правилно применио члан 44а став 2 КЗ, која прописује да се доживотни затвор (који се може изрећи за најтежа кривична дела и најтеже облике тешких кривичних дела) не може изрећи лицу које у време извршења кривичног дела није навршило 21 годину живота. Окривљени АА рођен је .... године, а у време извршења кривичног дела дана 04/05.05.2023. године имао је навршених 20 година живота, па самим тим спада у категорију млађих пунолетних лица, којима се у смислу императивних кривичноправних прописа не може изрећи казна затвора у трајању дужем од 20 година, на коју казну затвора је, као максимално законом прописану, и према ставу овог суда, правилно и осуђен.

Бранилац окривљеног ББ је жалбу изјавио због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 2 и 3 ЗКП, али према ставу овог суда ови наводи жалбе су неосновани јер пресуда како у изреци, тако и у обраложењу не садржи нејасноће нити противречности, а суд је о свим чињеницама важним за доношење правилне и на закону засноване пресуде, дао јасне и аргуменоване разлоге које у свему прихвата и овај суд.

Жалбеним наводима се оспорава начин руковођења предистражним поступком и

даје сопствена оцена о евентуалним пропустима државе који су претходили предметним кривичним делима и указује на, нарушен углед Војске РС вођењем овог кривичног поступка и сагледава из сопственог угла друштвено политички контекст у којем се предметна трагедија догодила, што није било предмет разматрања другостепеног суда који је оцењивао само жалбене наводе који се односе на основе за изјављивање жалбе предвиђене чланом 437 ЗКП.

Жалбом се указује на неправилно и погрешно утврђено чињенично стање, на некритички став суда који указује на пристрасност органа поступка, оспорава се обим интерпретирања и оцена исказа испитаних сведока ААТ, ААЋ, ААУ, ААФ, ААХ те судског вештака Тамаре Милићевић, а затим се износи сопствена анализа њихових исказа.

Цитираним наводима жалбе се правилност спроведеног поступка не доводи у питање.

Насупрот жалбеним наводима браниоца окривљеног ББ о томе да је суд није приликом доношења пресуде у односу на окривљеног ББ правилно и потпуно утврдио чињенично стање, према ставу овог суда, првостепени суд је свестраном оценом свих изведених доказа, како појединачно, тако и у њиховој међусобној вези, правилно и потпуно утврдио чињенице релевантне за доношење на закону засноване пресуде.

У жалби браниоца окривљеног се понавља теза одбране да окривљени ББ нема било какве везе са оружјем које је од њега одузето, те да му ништа о оружју и муницији није познато, али је ове жалбене наводе Апелациони суд у Београду ценио као неосноване будући да представљају поновљене наводе одбране из првостепеног поступка, који су већ били предмет правилне оцене првостепеног суда.

Да је окривљени ББ како у ... тако и у ... неовлашћено набавио и држао већу количину ватреног оружја, делова за оружје, конвертибилно одружје, муницију, експлозивне материје и минско – експлозивна средства, од којих поједина нису дозвољена за држање грађанима, као и да је носио ватрено оружје, делове за оружје, конвертибилно одружје, муницију, експлозивне материје и минско–експлозивна средства, првостепени суд је правилно утврдио:

-записника о претресу стана и других просторија ПУ за Град Београд, ПС Младеновац у ..., улица ... од 05.05.2023. године,

-извештаја ПУ за Град Београд, УКП, Одељење за увиђајно оперативне послове број ITD -122429/2023, интерни број Д 2634, из ког се утврђује да је у ... на датој адреси пронађена и одузета предметна количина ватреног оружја и муниције.

-потврде о привремено одузетим предметима ПУ за Град Београд, ПС Младеновац од 05.05.2023. године број 24338/23,

-потврде о привремено одузетим предметима број 24361/23 од 05.05.2023. године, коју је потписао окривљени ББ и

-потврде о привремено одузетим предметима ПУ за Град Београд, ПС Младеновац број 25792/2023 од 09.05.2023. године, коју је потписао окривљени ББ,

-из записника о балистичком вештачењу УКП, НКЦФ од 14.08.2023. године, из код следи да два пара дрвених облога, дрвеног рукохвата и “усника цеви” одговарају

аутоматским пушкама произвођача “Застава” модела “М70 АБ 92”, односно да ови делови оружја, пронађени код окривљеног ББ, приликом претреса куће у ..., улица ..., одговарају аутоматској пушци коју је окривљени АА користио критичном приликом.

-из извештаја о форензичком прегледу лица места ПУ Београд, ПС Младеновац од 09.05.2023. године,

-из записника о физичко-хемијском вештачењу УКП, НЦКФ Београд од 11.05.2023. године за барут нето масе 854,38 грама,

-увидом у фотографије које се налазе се на мобилном телефону окривљеног ББ, на којим фотографијама се између осталог налазе и АА и ББ у стрељани, ББ са пиштољем у руци, фотографија уверења издатог ББ да је оспособљен за организовање и извођење обуке на курсевима инструктора за обуку снајпериста, те фотографија дипломе уручене ББ за освојено друго место за војнички пиштољ 7,62 на спортском првенству,

-прегледом репродукованог видео снимка који је пронађен у телефону окривљеног АА, а на ком оптужени ББ спомиње револвер, и како треба да се склони, да се говори о томе да то што има треба да склони, из чега првостепени суд правилно закључује да окривљени међусобно разговарају о оружју у множини, које поседују и које треба да пребаце са једног места на друго.

Наведено даље упућује на правилан закључак првостепеног суда да је оптужени ББ знао да се у његовој кући налази оружје, муниција и експлозивна средства, а такође је знао и да је окривљени АА неовлашћено држао оружје и муницију, и експлозивна средства, због чега су правилно оцењени као неосновани наводи одбране ББ. Првостепени суд правилно није поколнио веру одбрани окривљеног ББ да сину, окривљеном АА, никада није говорио о оружју, да није био упознат да је његов син љубитељ оружја, да о оружју са њим није причао, јер је знао да је то зло, будући да из изведених доказа произлази управо супротно. Пре свега из емитованог снимака на основу којег се утврђује да за Нову годину управо окривљени ББ шета по кући са пиштољем пред породицом, да на снимку са АА и супругом отворено говори о оружју и муницији, а такође из фотографија у телефону следи да су се окривљени и сликали у стрељани, са метом у позадини, што све указује на неверодостојност цитиране одбране.

Материјални докази који потврђују да је окривљени ББ био и у физичком контакту са пиштољем марке “Токарев” ТТ-33, калибра 7,62x25 мм, који пиштољ је окривљени АА користио приликом извршења кривичног дела тешко убиство из члана 114 став 1 тачка 2 и 11 Кривичног законика дана 04/05.05.2023. године, су пре свега записник о ДНК вештачењу УКП, НКЦФ Београд од 08.06.2023. године, из ког се утврђује чињеница да се елементи ДНК профила ББ садрже у мешаном ДНК профилу добијеном анализом ДНК спорног биолошког трага изузетог са оквира пиштоља са урезаном ознаком “220” те да је окривљени ББ један од донора овог биолошког трага. У питању је оквир пиштоља који је пронађен у возилу марке “Mercedes” којим је управљао окривљени АА приликом извршења кривичног дела тешко убиство из члана 114 став 1 тачка 2 и 11 Кривичног законика дана 04/05.05.2023. године, а што потврђује и записник о ДНК вештачењу НКЦФ Београд од 05.06.2023. године, из кога произлази да се ДНК профил АА садржи у мешаним ДНК профилима изузетим са наведеног оквира. Првостепени суд је, у образложењу пресуде детаљно и исцрпно навео из ког разлога не прихвата одбрану окривљеног ББ да је његов ДНК могао бити пренет из

унутрашњости возила на оквир, јер је неспорно утврђено на основу вештачења да у возилу марке “Mercedes” на местима где су изузети трагови није изолован ДНК профил окривљеног ББ.

Правилан је закључак првостепеног суда да је за оружје, муницију и делове за оружје, који су пронађени приликом претреса, окривљени ББ не само знао, него да их је набавио, а потом носио и држао. Околност да његов ДНК на наведеним предметима није изолован, не значи да их окривљени ББ није лично набавио и држао, већ како је то правилно првостепени суд закључио, то значи да, како и вештак наводи у свом исказу, трагове није оставио у довољној мери да би се детектовали. Наведено по правилном закључку првостепеног суда не искључује кривицу окривљеног, када се узму у обзир остали изведени докази те околности конкретног случаја, његова професија, врста (војно) и количина оружја која је одузета.

Неоснован је навод одбране браниоца окривљеног да је суд некритички прихватио наводе оптужбе о “војном пореклу оружја”, јер је из изведених доказа неспорно утврђено да је аутоматска пушка “М 70 АБ 2”, фабричког броја ..., била пушка којом је била задужена војска и да је управо то пушка коју је користио окривљени АА приликом лишавања живота више лица и рањавања више лица. Такође, у кући у ... је пронађена и муниција за наведену аутоматску пушку, као и муниција за пиштољ одговарајућег калибра, из чега је правилно првостепени суд закључио да се управо ради о оружју и муницији коју је окривљени ББ набавио, пренео у ту кућу и необезбеђено их држао на тавану, а коју је, након куповине, 2021. године, дао сину окривљеном АА да је користи. Првостепени суд је у односу на ову околност правилно ценио и исказ сведока ААТ, који је навео да је управо пиштољ који му је, кад је био у гостима код окривљеног, АА показао крајем децембра 2022. године и рекао му да је у питању очев пиштољ “Токарев”. Из наведеног је правилно првостепени суд утврдио да је пиштољ “Токарев” ТТ-33, калибра 7,62x25 мм, који је окривљени АА користио приликом извршења кривичног дела тешко убиство из члана 114 став 1 тачка 2 и 11 Кривичног законика, у ..., и из којег је пуцао на лица која су се налазила поред ограде у улици ..., управо пиштољ који је претходно показивао своме другу ААТ, а који је набавио и поседовао његов отац окривљени ББ.

Приликом заузимања оваквог става, првостепени суд је ценио и одбрану окривљеног АА, у делу у којем је наводио да је оружје пронађено на обе адресе његово и да га је он купио. По оцени Апелационог суда у Београду, правилан је закључак да је у том делу одбрана неприхватљива, имајући у виду да се ради о особи која се припремала за школовање, која није у радном односу, не остварује редовне приходе обзиром да се издржава од послова доставе хране и наводно се бави пољопривредом (о чему није достављен доказ), и с тим у вези није доказано порекло новца потребног за куповину предметног оружја, а посебно када се има у виду да већи део наоружања није уопште у промету, или спада у војно наоружање које грађанима није доступно, те је логична и правилна оцена првостепеног суда да одбрана окривљеног АА није истинита и да је дата искључиво у циљу побољшања кривичноправног положаја његовог оца окривљеног ББ.

Војно порекло оружја, које се наводима жалбе браниоца посебно спори,

супротно њима, не значи да је војска власник оружја, већ као што сама реч каже, да је оружје набављено за потребе Војске РС, која га је у свом поседу у неком моменту имала. Шта се са оружјем касније десило – да ли је касније расходовано – уништено или продато, те да ли се такво оружје и даље у употреби у Војсци РС, нису чињенице које су релевантне у овој кривично правној ствари, на шта правилно указује и првостепени суд на страни 187 образложења пресуде. Теза одбране да је окривљени АА оружје и муницију набавио на нелегалном тржишту, је и за овај суд неуверљива, јер у прилог исте суду није пружен ни један доказ који би такву одбрану поткрепио, па код чињенице да је окривљени ББ војно лице, оружје му је било доступно у служби, награђиван је као одличан стрелац и обучавао је војнике у овој дисциплини, то је теза тужилаштва да је управо окривљени ББ, а не неко друго лице, предметно оружје набавио, а потом неовлашћено држао и преносио, и за овај суд овај суд логична, животна и са степеном извесности у конкретном случају доказана.

Окривљени ББ је професионално војно лице и свакако му је било познато да је оружје Војске РС пописано и строго евидентирано, због чега начин на који је оружје и муницију набавио, свакако није био легалан, па се наводи жалбе о томе да суд није дао разлоге за неприхватање одбране да окривљени уопште није могао оружје да набави, правилност и законитост пресуде није основано доведена у питање. У прилог правилности овог закључка иде и навод жалбе браниоца окривљеног којима се указује на “јавашлук” у чувању ватреног оружја и муниције Војске РС, који се елаборира на станама 10 и 11 изјављене жалбе.

У жалби браниоца окривљеног се истиче да је окривљени током НАТО агресије био командир јединице у којој је нестало једанаест бомби, те да је тужилаштво покушало да овим догађајем докаже да је окривљени ББ дошао у посед предметних бомби, али је то било безуспешно, будући да је утврђено да је нестанак бомби пријавио сам окривљени, а због наведеног догађаја није ни прекршајно и ни кривично одговарао. Међутим, и ови наводи жалбе су без утицаја, јер се окривљени у овом кривичном поступку није теретио оптужбом због нестанка једанаест бомби из јединице у којој је био командир, већ овај догађај говори у прилог правилности закључка првостепеног суда да је окривљеном ББ, као професионалном војном лицу, поготову на овим просторима на којима је било и ратних сукоба у којима је и сам учествовао, оружје које је било у власништву Војске РС било доступно и поверено у раду.

У жалби се понављају наводи из првостепеног поступка о томе да је окривљени ББ био предмет сигурносних провера, које “не би пролазио”, да се бавио било који незаконитим радњама, али су и ови наводи жалбе оцењени као без утицаја на другачију одлуку суда у овај кривично правној ствари. Наиме, у оквиру ових провера, које имају свој домен и циљ, свакако није вршен ни лични преглед ни претрес просторија у којима окривљени неовлашћено држао оружје, а првостепени суд се правилно у кривичном поступку држао граница постављених оптужењем и утврђивао је само оне чињенице које су у кривичном поступку релевантне.

У вези ранијих прекршајних и кривичних пријава које су поднете против окривљеног АА, суд је извршио увид у списе Прекршајног суда Младеновац на основу којих је утврђена чињеница да је због догађаја од 28.07.2019. године против

окривљеног АА био покренут прекршајни поступак због прекршаја из члана 8 став 1 Закона о јавном реду и миру– Непристојно, дрско и безобзирно понашање, о чему је обавештен Центар за социјални рад у Београду - Одељење Звездара. Из дописа од 23.10.2019. године се утврђује да орган старатељства поводом наведеног прекршаја није могао да достави прекршајном суду у Младеновцу затражено мишљење, јер је на разговор у просторије Центра за социјални рад у Београду – Одељење Звездара, дошао тада малолетни АА заједно са оцем окривљеним ББ, који је том приликом износио сумње у основ за поступање, негирао било какав догађај, сумњао у налаз лекара, тражио да сам погледа захтев суда, из којих разлога није било могуће обавити разговор са истим. Наведено очигледно указује да је окривљени АА још у време док је био малолетан имао сукоба са законом, да је за то знао његов отац окривљени ББ који му је пружао подршку и покушавао да га заштити.

На основу извештаја Градског центра за социјални рад у Београду – Одељење Звездара од 19.06.2023. године утврђено је да се АА налази на евиденцији одељења органа старатељства од 24.06.2019. године, а на основу извештаја ПС Стари Град од 13.06.2019. године да је малолетни АА затечен у улици ... којом приликом је у свом ранцу носио један метални нож на преклапање оштрице дужине 9 цм погодан за наношење повреда, који је од истог одузет од стране полицијских службеника.

Такође, из извештаја ПУ за град Београд, ПС Младеновац од 16.05.2023. године произлази да је окривљени АА дана 31.05.2020. године у вечерњим часовима управљао мотоциклом марке “Honda” без регистарских ознака, да се није зауставио на захтев саобраћајне патроле, већ је убрзао кретање и том приликом лактом леве руке ударио у лево раме полицијског службеника ПС Младеновац као и да га је левим делом мотоцикла ударио у леву ногу и наставио кретање, за који догађај је против тада малолетног АА поднета је кривична пријава Ку.бр.5292/20 за кривично дело напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323 КЗ.

Увидом у извештај ПУ за град Београд, ПС Младеновац од 16.05.2023. године утврђено је да је дана 15.12.2021. године у ... у улици ..., ГО Милановац, АА нарушавао јавни ред и мир, на тај начин што је без икаквог разлога шутнуо ногом, а затим се и потукао са оштећеним лицем из села, а поводом наведеног догађаја против окривљеног АА је покренут прекршајни поступак у Прекршајном суду у Младеновцу. Због наведеног догађаја је од окривљеног ББ одузета малокалибарска пушка “Црвена застава”, фабричког броја ... решењем ПС Младеновац од 07.07.2022. године.

Радња извршења кривичног дела из члана 348 КЗ је недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја. У конкретном случају, из доказа у списима следи да је део ватреног оружја, делова за оружје, муниција као и експлозивна материја, окривљени ББ неовлашћено држао у својој кући у ... у улици ... као и у теретном возилу марке “Mercedes” паркираном у дворишту те куће, а такође и у гаражи на истој адреси, при чему је суд ценио број комада ватреног оружја, делова оружја, муниције и количине барута који представљају експлозивну материју, и утврдио да се ради о већој количини. Међутим, одређену количину ватреног оружја, делова за оружје, муницију и минско експлозивна средства које је претходно набавио, исти је након што је током 2012. године купио кућу у ... у улици ... тамо пренео и држао

необезбеђене на тавану, да би 2019. године у тој кући почео да живи окривљени АА, који је након две године на тавану те куће, односно током 2021 године према његовој одбрани, под даскама, преко којих се налазила стаклена вуна пронашао је аутоматску пушку “Калашњиков”, кумулативну мину, две ручне бомбе “кашикар”, већу количину муниције за калибар 7,62 мм и пиштољ “Тетејац”, као и пиштољ који избацује светлеће метке. При томе од момента куповине поменуте куће па до пресељења окривљеног АА, неспорно нико осим породице није имао приступа кући. Окривљени АА признаје да је у подруму куће пуцао из пиштоља и аутоматске пушке који су му били доступни.

Дакле, имајући у виду напред наведено правилан је закључак првостепеног суда да је окривљени ББ извршио поред кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и стављање у промет оружја и експлозивних материја из члана 348 КЗ и кривично дело тешко дело против опште сигурности из члана 288 став 2 у вези члана 278 став 1 КЗ.

У конкретном случају окривљени ББ извршио је квалификовани облик овог кривичног дела, које се огледа у смрти више лица. Наиме, окривљени ББ као радњу извршења овог кривичног дела, предузима опште опасну радњу, опште опасним средством, будући да је исти набавио предметно оружје, муницију и експлозивна средства, а потом исто пренео и држао необезбеђено на тавану куће коју је потом дао свом сину на коришћење, а у којој је окривљени АА живео сам од 2019 године и у којој је како је већ напред наведено 2021. године пронашао оружје и муницију како је то навео у својој одбрани. При томе окривљени ББ је знао да су против његовог сина подношене пријаве за прекршаје и кривично дело са елементима насиља и да је његов син конфликтна особа, а такође је знао за последицама неадекватног држања и чувања, овако разорног наоружања, обзиром да је био високи војни официр – потпуковник, те да је цео радни век провео у војсци и да је био на ратиштима на простору бивше Југославије, а при том је веома добро знао склоности и понашање свог сина окривљеног АА. На овакав начин кривично дело је извршио предузимајући опште опасну радњу, на начин претходно описан, јер је знао о каквом наоружању се ради, те ватрену моћ истог. Према правилном утврђењу првостепеног суда окривљени ББ је омогућио да окривљени АА веома лако дође у посед оружја, да вежба гађање пуцајући у цак са песком у кући где је живео, због чега је био у потпуности свестан, на шта је и пристао. Наоружање је окривљени АА користио приликом лишавања живота девет лица на подручју ... и ..., при чему је уз све напред наведено очигледно да је окривљени ББ олако држао да до оваквих последица неће доћи, из ког разлога у његовим радњама постоји кривица и у односу на кривично дело из члана 278 став 1 КЗ, а свесни нехат у односу на тежу последицу чиме се његовим радњама стичу законска обележја кривичног дела тешко дело против опште сигурности из члана 288 став 2 у вези члана 278 став 1 КЗ за које је оглашен кривим побијаном пресудом.

И према ставу овог суда општеопасна радња је држање необезбеђеног оружја, евидентно велике разорне моћи, на начин на који је то оружје учињено лако доступним окривљеном АА, за кога је његов отац знао да је конфликтна личност, склона насиљу.

У погледу кривице окривљеног ББ у односу на кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и стављање у промет оружја и експлозивних материја из

члана 348 КЗ, окривљени ББ је поступао са умишљајем, односно био је свестан свога дела и хтео његово извршење а наведено кривично дело је извршио у стању смањене урачунљивости али не и битно, што према Кривичном законнику значи да је био урачунљив, при томе био свестан и да је његово дело забрањено.

У односу на кривично дело тешко дело против опште сигурности из члана 288 КЗ у вези члана 278 КЗ у погледу умишљаја, окривљени ББ је основно дело извршио са евентуалним умишљајем, док је у односу на квалификовани облик кривичног дела поступао са обликом виности који одговара свесном нехату.

По оцени Апелационог суда у Београду противправно поступање окривљеног ББ када је у питању кривично дело из члана 288 КЗ у вези члана 278 КЗ се не огледа у чињењу, већ управо у нечињењу – пропуштању окривљеног да обезбеди наведену количину оружја и муниције коју је набавио и држао, лако доступну окривљеном АА, чиме је изазвана конкретна опасност за живот и тело људи, односно смрт и рањавање више лица од стране окривљеног АА.

Жалбом браниоца окривљеног ББ се указује на време предузимања радњи кривичног дела из члана 348 КЗ, односно да да су неки докази у поступку извођени везано за његове радње чак из 1994. и 1999. године, те да у односу на то дело има места примени блажег закона према окривљеном ("Сл. гласник РС" бр.85/2005 према коме кривично дело из члана 348 КЗ став 4 није постојало, а став 3 је прописивао блажу казну од 1 до 8 година). Жалбене наводе овај суд оцењује као неосноване, јер је током поступка несумњиво утврђено да је радњу кривичног дела из члана 348 КЗ окривљени предузео у током 2012. године у време када је купио предметну кућу и у којој је необезбеђено држао предметно оружје, муницију и експлозивна средства у наведеној количини које је од њега и одузето, те је правилно првостепени суд применио кривични закон, будући да Кривични законик који се примењивао од 11.09. 2009. године до 31.12.2012 ("Сл. гласник РС" бр. 72/09) као и касније измене су имале идентичан распон казни за став 4 члана 348 КЗ, односно 2 до 12 година.

Испитујући побијану пресуду у делу одлуке о казни, Апелациони суд у Београду налази да је првостепени суд правилно имао у виду у односу на окривљеног ББ приликом одмеравања казне све околности предвиђене чланом 54 КЗ. Од олакшавајућих околности суд је имао у виду да се ради о породичном човеку, оцу двоје пунолетне деце, да је на основу медицинског вештачења утврђено да је поступао у стању смањене урачунљивости до битног, али не и битно, те да је према извештају из казнене евиденције неосуђиван. Што се тиче отежавајућих околности, суд је имао у виду да је у питању професионално војно лице, између осталог и инструктор за снајпер, да му је оружје било познато и доступно, да му је такође било познато да је његов син окривљени АА као малолетник био "проблематичног" понашања, да су покретани прекршајни и малолетнички поступци уз учешће центра за социјални рад, а да при том уз сва ова сазнања као војно лице није учинио ништа да својим ауторитетом и личношћу утиче, заштити и спречи да се икаква непријатна ситуација догоди, како у својој породици најпре тако и у друштву, већ је супротно сопственој професији допринео да се догоди трагедија немерљивих размера, при чему је његов син окривљени АА приликом извршења дела испољио нарочиту упорност, истрајност,

безобзирност, бруталност и одсуство сваке емпатије према оштећенима.

Дајући адекватан значај утврђеним олакшавајућим и отежавајућим околностима, првостепени суд је правилно окривљеном ББ утврдио казне и то за кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези става 1, и 2 и 3 КЗ-а казну затвора у трајању од 12 (дванаест) година, и за кривично дело тешко дело против опште сигурности из члана 288 став 2 у вези члана 278 став 1 КЗ казну затвора у трајању од 10 (десет) година, а затим га применом члана 60 став 2 тачка 2 КЗ осудио на јединствену казну затвора у трајању од 20 (двадесет) година у коју казну му се има урачунати време проведено у притвору почев од 11.05.2023. године, па надаље, до ступања на издржавање казне затвора. Суд налази да ће се одмереном јединственом казном у потпуности остварити сврха кажњавања из члана 42 КЗ и да ће се у довољној мери утицати на окривљеног и на друге да убудуће не чине кривична дела, да ће се одмереном казном утицати на јачање морала и учвршћивање обавезе поштовања закона и да ће довести до потребне праведности и сразмере између учињеног дела и тежине казне, те да је одмерена казна неопходна, али и довољна да се оствари како специјална превенција према окривљенима да убудуће не врше кривична дела тако и генерална превенција у смислу сузбијања друштвено опасних делатности.

Са друге стране у изјављеној жалби браниоца окривљеног ББ се не указује на чињенице и околности које првостепени суд није ценио или није у довољној мери ценио, а које би биле од значаја за другачију одлуку о кривичној санкцији.

Апелациони суд у Београду је приликом доношења одлуке сходно одредби члана 451 ЗКП, пресуду испитао у оквиру основа, дела и правца истакнутих у жалби, те је утврдио да је цитираним наводима жалби правилност и законитост пресуде неосновано доведена у питање. Међутим, овај суд је истовремено имао у виду да је оптужницом окривљени АА оптужен због извршења кривичног дела тешко убиство из члана 114 став 1 тачка 2 и 11 КЗ, те да је изреком ожалбене пресуде окривљени и оглашен кривим због извршења тешког убиства које је квалификовано на исти начин као и у оптужници. Међутим, подводећи утврђено чињенично стање под правну норму, по правилној примени закона, суд кривично правне радње окривљеног квалификује по претежнијој квалификаторој околности и окривљеног оглашава кривим због извршења кривичног дела из одредбе закона која ту квалификаторну околност прописује, док остале квалификаторне околности, које нису биле доминантне приликом примене закона, цени као отежавајуће околности приликом одмеравања казне. Обзиром да је Апелациони суд у Београду везан одредбом члана 451 став 1 ЗКП, а посебно имајући у виду да на наведену неправилност жалба није ни указала, овај суд није по службеној дужности могао да је отклони.

У конкретном случају, будући да је окривљени АА осуђен на максималне казне затвора, то учињена повреда (на коју жалбама није ни указано), није суштински имала утицаја на одлучивање овог суда, већ је, као што је напред речено, према ставу овога суда, пресуда у делу одлуке о казни, правилна, јер су изречене санкције адекватне како тежини учињених кривичних дела, тако и личности окривљеног као извршиоца.

Из изнетих разлога, а на основу одредбе члана 457 ЗКП, донета је одлука као у изреци пресуде.

**Записничар-виши саветник
Слађан Лазих,с.р.**

**Председник већа-судија
Марко Јоцић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић